

Når det handler om den økonomiske politik, har vi en anden målsætning end regeringen. Vi vil styrke den offentlige service, hvad alt det, jeg har sagt i dag, også bekræfter, hvorimod regeringen har en klar målsætning om, at man vil svække den offentlige sektor på bekostning af den private sektor. Hvis der er nogen, der, også i den her side af salen, skulle have glemt det, vil jeg godt læse et citat af beskæftigelsesministeren, for det siger alt om, hvad den økonomiske politik er:

Kl. 11.35

Hvis stat, amter og kommuner ikke får flere penge, men økonomien stadig vokser, vil den private sektor løbe fra den offentlige sektor. Det tager tid, før effekten slår igennem, men efter 10 år er den offentlige sektor øget med 5 pct., mens den private er blevet 20 pct. større. Så opstår et nyt Danmark.

Således tænker regeringen om den økonomiske politik, vi tænker ikke sådan.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, at fru Helle Thorning-Schmidt dermed har slået fast, at Socialdemokraterne ikke har de samme mål som regeringspartierne og dermed ønsker et helt andet Danmark end det, regeringspartierne gør. Derfor håber jeg også, vi kan få en bekræftelse her på, at Socialdemokraterne ikke vil gå med til forringelser af velfærden, sådan som 100.000 mennesker for nylig var ude og demonstrere for at sige, at man ikke ønsker forringelser af velfærden. Kan vi være sikre på, at Socialdemokraterne så ikke går med til forringelser, når de nu ikke deler mål med regeringen?

(Kort bemærkning).

Helle Thorning-Schmidt (S):

Vi opfatter en gradvis ændring af tilbagetrækningsalderen som en måde, hvorpå vi kan sikre, at vi stadig har råd til den velfærd af meget høj kvalitet, som danskerne forlanger.

Jeg mener, der er tre veje, vi kan gå, for at sikre den velfærd: Vi kan sætte skatten op, det er et valg, og det er formentlig Enhedslistens valg, vi kan svække den offentlige sektor, eller vi kan gå arbejdsvejen. Vi vælger arbejdsvejen, vi vælger, at flere mennesker skal blive en lille smule længere på arbejdsmarkedet, så vi kan sikre, at vi har råd til den velfærd.

Samtidig er vi ikke specielt optaget af de pikemetoder, som regeringen har foreslået, bl.a.

på dagpengeområdet og med hensyn til SU'en, det er også ganske klart. Men vi deler holdningen om en udfordring, der handler om, at vi skal sikre, at der er flere mennesker på det danske arbejdsmarked.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg vil gerne vende tilbage til Muhammedsagen, fordi jeg synes, det har været så interessant at følge Socialdemokratiet, ikke mindst i Det Udenrigspolitiske Nævn. Først bakker man faktisk op omkring regeringen, så kritiserer man den, og til sidst og i mellemprioriteten er der en stor passivitet fra oppositionens side, selv om man faktisk har al information foran sig. Og når man så ser tilbage til tiden, siger man, at vi skal stå sammen. Det er jeg meget enig i, vi skal stå sammen, og vi skulle have stået sammen.

Men er problemstillingen egentlig ikke, at Socialdemokratiet selv ikke har stået sammen og ikke selv har en fælles politik, som gør, at man er et troværdigt og ansvarligt oppositionsparti i specielt sådan en sag?

(Kort bemærkning).

Helle Thorning-Schmidt (S):

Det vigtigste i sådan en sag er netop, som hr. Jens Hald Madsen siger, at vi skal stå sammen. Derfor kan det også godt undre såre, at statsministeren i stedet for at samle Folketinget og fejre, at hele Folketinget står sammen om ytringsfriheden, benytter lejligheden til at dele danskerne op i får og bukke.

Jeg synes, det er underligt, for som ansvarligt parti, og det vil vi i hvert fald gøre, skal man sikre sig, at den enighed om at værne om de danske frihedsrettigheder, der rent faktisk er, står ganske tydeligt for den arabiske verden. Og det er min opfattelse, at den ville have stået noget tydeligere, hvis vi havde gjort os umage for at stå sammen i det danske Folketing om den her sag.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jo, men det er vel egentlig meget simpelt det her, det handler vel egentlig også om for Socialdemokratiet i fremtiden at spørge sig selv. Hvis vi går tilbage og kigger på citaterne, må jeg spørge fru Helle Thorning-Schmidt: Hvem står for Socialdemokratiets udenrigspolitik? Er det hr. Svend Auken, er det hr. Jeppe Kofod, er det hr. Mogens Lykketoft, eller er det fru Helle Thor-